

Man foretog derpaa, idet man foreløbig forbigik den næste Sag paa Dagsordenen, den derpaa følgende 2den Behandling af Forslag til Lov angaaende en Grundtaxt for Staden Kjøbenhavn's udenbyes Grunde (Lovforslaget findes i Anhang A, Sp. 1251—56 ff.; 1ste Behandling i Tidenden, Sp. 2907).

Intet Ændringsforslag var stillet, samtlige Lovforslagets Paragrapher fattes under Æt under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, vare Forhandlingerne strax sluttede, og samtlige Lovforslagets Paragrapher vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke ansaae en saadan fornøden, og den ikke forlangtes af Noget. Enstemmig med 57 St. henvistes Lovforslaget til 3die Behandling.

Ændringsforslag indfaldtes til næste Dags Aften.

Man gif derpaa tilbage til det forbigaaende Numer paa Dagsordenen: 3die Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Forordningen af 21de Mai 1845. 2den Beh. findes i Tidenden, Sp. 2887.)

Dertil var stillet følgende Ændringsforslag af

J. A. Hansen, Müllen, G. M. Petersen, Frølund, Johansen, M. Andersen, Rugaard, Randløv, R. Olsen, Jochumsen, J. Pedersen, A. Larsen, Zahle, J. Jørgensen og Schroll:

§ 2 udgaaer.

Ændringsforslaget tilligemed Lovforslagets § 2 og Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Æt under Forhandling.

Müllen: Som man seer af Forhandlingerne i det andet Thing, har den høitærede Justitsminister der yttret, at han helst saa, at det af Regjeringen fremlagte Lovforslag blev vedtaget i den Skikkelse, hvori det var foreslagt. Jeg maa tilstaae, at jeg nærer det samme

Ønske, jeg anseer det for heldigt, at den Tilslutning, Lovforslaget har faaet ved § 2, borttages; det forekommer mig nemlig, at Forældre ifølge Forordningen af 21de Mai 1845 § 23 have fuldkommen og tilstrækkelig Dispositioneret over, hvad de efterlade sig, idet de ifølge den nævnte Paragraph kunne, med Forbigaaelse af deres Børn og Livsarvinger, disponere over $\frac{1}{4}$ af Boet i hvilket som helst Siemed; der staaer endog nævnt „til Bedste for Kirker.“ Testationsfriheden, som den kaldes i Indledningen til Forordningen, troer jeg derved er tilstrækkelig udstrakt, og naar der i det Hele dengang taltes om Frihed, var det i Almindelighed, hvad der nu betragtes som det Modsatte, hvorfor det næsten var mig suspect, da jeg saa Ordet Frihed i en Forordning fra den Tid. Jeg troer ogsaa, at en Udvidelse af denne Testationsfrihed vilde foraarsage mere Skade end Gavn; jeg troer, den vilde bringe Forskyrrelse og Misnoie i Familierne, uden at derved noget Besentligt opnaaedes; thi vel er det ganske vist, at der kan tænkes Omstændigheder, hvor det kan være nyttigt, at Forældre have en saa udstrakt Myndighed som den, der tilstgtes ved den Lovforslaget tilspøiede § 2, men der kan vistnok ogsaa tænkes lige saa mange Tilfælde, hvor en saadan Frihed vilde være høist skadelig for de Paagjældende, dem, der staae dem nærmest. Forældre have jo allerede med Hensyn til de Foranstaltninger, de træffe i levende Live, en meget stor Frihed; de kunne jo bortskjænke saa Meget, det skal være, af deres Gods, og Dispositionsretten over, hvad de efterlade sig ved deres Bortgang, forekommer mig derfor dog i det Mindste at maatte forblive saaledes indskrænket, som den nu er, og ikke at burde udvides. Det forekommer mig, at der herved vilde arbeides hen imod at give Forældre Rettighed til at gjøre deres Børn arveløse (Meil). Ja, det er dog idetmindste et Skridt hen derimod. Hvorledes Forholdet er ved Forældrenes Død kunne de nogenlunde bedømme, skøndt ikke altid saa klart og saa rigtigt, som de skulde, men hvorledes det vil stille sig for deres Børn og Livsarvinger, endog i den allernærmeste Fremtid efter deres Død hvilke Begivenheder der ville indtræffe, som kunne forrykke det Forhold, der finder Sted ved